

Folketinget, vil et Selskabs Undladelse af at besvare den Opfordring, som Indenrigsministeren har rettet til det efter § 5, slet ingen Virkning have. Selskabet kunde forholde sig tavs, kunde svare groft tilbage til Indenrigsministeren og alligevel kunde Indenrigsministeren ikke gøre det allermindste ved det. Der staaer nemlig kun i § 6: „Finder den i §§ 3 og 4 foreskrevne Anmeldelse ikke Sted“, saa indtræder den og den Virkning. Det højeste, der kunde ske, var at Selskabet idømtes en Mulkt efter § 5, men Stansning af et Selskab kunde ikke finde Sted. Derfor mener jeg, at naar vi skulle have en Lov, der virkelig kan faa nogen Betydning, maa vi have en Bestemmelse som den, jeg har tilladt mig at formulere i mit Ændringsforslag under Nr. 2 som en ny § 6, og som gaar ud paa, at naar Indenrigsministeren mener, at disse Anmeldelser ikke ere fyldestgørende, at Svarene paa hans Spørgsmaal ikke ere fyldestgørende, kan han forelægge det paagældende Selskab en Frist til at forbedre sine Anmeldelser, emendere dem og gøre dem fyldigere, og hvis det ikke gør det, saa indtræder Virkningen; men jeg har dog tillige forbeholdt Indenrigsministeren en Myndighed til, naar de ny Oplysninger fremkomme, naar Selskabet har søgt at gøre sit bedste for at udfylde de tidligere Anmeldelser, da at kunne ophæve det Band, Selskabet er sat i, og erklære, at Selskabet nu har fyldestgjort Forskrifterne i §§ 3—5. Mine øvrige Ændringsforslag under Nr. 1 og 3, som hænge sammen, ere væsentlig kun af formel Betydning, idet Udtalelsen om, at enhver Oplysning og Erklæring gives under Edstilbud, bør referere sig til alle Erklæringerne, det bør altsaa ikke staa alene i den Paragraf, hvor der er Tale om de yderligere Erklæring, Indenrigsministeren forlanger. Og i Stedet for den noget kejtede Form at sætte almindelig borgerlig Straffelovs § 154 i en Parentes, har jeg foreslaaet, at der siges, at de skulle afgives under Edstilbud under Ansvar efter almindelig borgerlig Straffelovs § 154, hvorved jeg for Resten henleder Opmærksomheden paa, at denne Paragraf medfører ikke Straf for enhver urigtig Anmeldelse. Der kan være mange Fejl og Ufuldkommenheder i en Anmeldelse, som ikke falde ind under § 154, idet denne kun taler om falske Erklæring, det er vitterlig falske Erklæring. Naturligvis kan et Selskab sige: vi vidste ikke, det var urigtigt, det har ligefrem været Uagtsomhed, og saa kan det jo ikke straffes derfor, men saa

har man Bødestraffen efter § 7, hvis Selskabet alligevel vedbliver at arbejde.

Jeg maa endnu blot gøre en Bemærkning med Hensyn til, at der skal ske Bekendtgørelse i Lovtidende og „Berlingske Tidende“, naar et Selskab har tabt Retten til at virke eller ikke en Gang faar Retten dertil og alligevel vil virke. Der er her den praktiske Vanskelighed, at et af Øjemedene med denne Lov er netop at faa at vide, hvilke Selskaber, der virke, men om de Selskaber, der ikke gøre Anmeldelse, faar man maaske slet ikke noget at vide, saa at det egentlig er et stærkt Stykke at forlange, at Indenrigsministeren skal udstede Bekendtgørelse i Lovtidende og „Berlingske Tidende“ om Selskaber, han intet kender til og intet ved om. Men det indeholder i alt Fald en Opfordring til Ministeren om, eventuelt gennem Politimyndighederne, at skaffe sig Oplysning om, hvilke Selskaber der virke her i Landet. Opdages det saa, at der er et Selskab, som ikke har gjort Anmeldelse, saa bekendtgøres det, og saa bliver der Bøde efter § 7.

Jeg tillader mig at tro, og det glæder mig, at den ærede Ordfører (P. G. C. Jensen) er af den samme Mening, at ved de Ændringsforslag, jeg har stillet, vil Loven faa en hel Del mere effektiv Betydning, og jeg haaber, at disse Ændringer ikke ville volde Loven Vanskeligheder, naar den passer gennem det andet Ting, saa at vi virkelig kunne faa en god, virkningsfuld Lov angaaende Livsforsikringsvirksomhed, hvorpaa vi kunne leve i nogle Aar, indtil det lykkes os at faa det store Lovforslag gennført.

Steffensen: Jeg skal villig indrømme, at de af den sidste ærede Taler stillede Ændringsforslag ere Forbedringer af Lovforslaget, og jeg agter derfor at stemme for dem, men derefter vil jeg stemme imod Lovforslaget. Jeg er nemlig af den Mening, at det vil blive en skadelig Lov. De to ærede Medlemmer, der nys havde Ordet, fremhævede, at den kunde have den Nytte at skaffe os Oplysninger om de Livsforsikringssselskabers Forhold, der virke her i Landet, og den sidste ærede Taler føjede til, at den ogsaa vilde have den Nytte, at lyssky Selskaber derved vilde blive dragne frem for Dagens Lys. Jeg er nu af den Mening, at de statistiske Oplysninger, som vi kunne ønske, kunne vi lige saa godt faa underhaanden, saa at af den Grund behøves der ingen Lov, men det, jeg frygter for vil blive Følgen af denne Lov, er, at man derigennem vil skabe en ganske ud-